

מכון "מים חיים"

הרב יהודה אריה הלוי דינר שליט"א

בס"ד

בענין קצירת העומר ולחם חפנים

[ערב חג מתן תורה תשע"ו]

לכבוד ידידנו קוראי גליון "מים חיים" לאי"ט

יום היתר של קצירת העומר

כתוב בתרגום ברות (פרק א' פסוק כ"ב) "אתו בית לחם במעלי יומא דפסחא...ובההוא יומא שריאו בני ישראל למחצר ית עומרא דארמותא" ע"כ. וקשה, הלא קצירת העומר אסורה עד ליל ט"ז בניסן, ולא בערב פסח, ויל"ע.

בליעות נותר בלחם הפנים

נשאלתי, הרי כתבו חז"ל שהלחם הפנים היה חם באותו שבת שסילקוהו מהשולחן, וראו עשן עולה מהם. כמובן זה היה נס.

והנה אם נימא שדבר גוש יש לו דין כלי ראשון, וכמש"כ הש"ך (יו"ד בשם המהרש"ל) ובמשנ"ב (ס' שי"ח ס"ק מ"ה), א"כ הלחם הפנים עמדו ישר ע"ג השולחן [הקנים סולקו מלפני שבת, וכל הלחמים עמדו זה על זה על גבי השולחן הטהור], א"כ השולחן הזה בלע בליעות מאותו הלחם ביום שבת בבוקר לפני שסילקו הלחם משם.

ואח"כ באותו יום נתנו על השולחן לחם הפנים חדש שהיה ג"כ חם מאוד, וא"כ מכיון שהלחם נגע בשולחן, חזר ובלע מהם הבליעות של הלחם הישן, וא"כ יהיה בהם פסול "נותר", דנמצא שבליעות הלחם משבוע שעבר נשארו כל השבוע בחוך הלחם החדש. ויל"ע.

ונשמח מאוד מאוד מי שיכול להאיר לנו בזה.

ברכת חג כשר ושמח
ונזכה לקבל התורה באהבה

מכא/צ רמ

3.10.17